

την υγεία μας να 'χουμε

Το ζήτημα της υγείας ήταν για καιρό καταδικασμένο να συζητιέται σε χώρους όπως τα πανεπιστημιακά αμφιθέατρα και τα τηλεοπτικά στούντιο, να κατατίθεται με ένα λόγο αποστειρωμένο, ο οποίος απαγόρευε την πρόσβαση σε οποιονδήποτε και οποιανδήποτε δεν είχε το ρόλο του ειδικού. Η εξέγερση του Δεκέμβρη απελευθέρωσε έδαφος μέσα στην πόλη, απελευθέρωσε χώρους μέσα στους οποίους εμείς, άνθρωποι που προσπαθούσαμε να προσεγγίσουμε το θέμα της υγείας απομονωμένα και αποσπασματικά, κατορθώσαμε να βρεθούμε και να μιλήσουμε έξω και πέρα από το θεσμικό πλαίσιο που ως τότε μας προσφερόταν ως μονόδρομος. Έπειτα από αρκετές συζητήσεις, αντιθέσεις και διαφωνίες, κάποιοι και κάποιες αποφασίσαμε να βρεθούμε ως συνέλευση για την υγεία στον κατειλημμένο κοινωνικό χώρο του πρώην ΠΙΚΠΑ, στα Άνω Πετράλωνα. Κάθε Δευτέρα, πραγματοποιείται συνέλευση, στην οποία συμμετέχουν τόσο εργαζόμενοι/ες στο χώρο της υγείας όσο και άνθρωποι που έχουν έρθει σε επαφή με το χώρο της υγείας μόνο ως ασθενείς-αντικείμενα εξέτασης. Σκοπός της συνέλευσης δεν είναι να προσφέρει έναν εναλλακτικό τρόπο διαχείρισης της υγείας στο πλαίσιο της κρατικής οργάνωσης, να υποκαταστήσει δηλαδή το κράτος και τις δομές του, αλλά να αμφισβητήσει στην πράξη την ουσία και το περιεχόμενο των ίδιων αυτών των δομών. Σε μία συζήτηση που εξελίσσεται μέσα στους τελευταίους δύο μήνες, προσπαθούμε να ψηλαφήσουμε και να αναγνωρίσουμε τόσο τις διαστάσεις της συνεχούς υποβάθμισης του δημόσιου συστήματος υγείας και τα τεράστια οικονομικά οφέλη που απορρέουν από αυτή όσο και τις σχέσεις εξουσίας που αναπτύσσονται και κυριαρχούν σε έναν ιδιαίτερα ευαίσθητο χώρο, όπως είναι αυτός της υγείας. Ζητούμενο της συνέλευσης είναι η συμμετοχή όλων, ισότιμα και αντιιεραρχικά, η ζύμωση των απόψεων, η συνδιαμόρφωση ενός προτάγματος για μία υγεία από εμάς για εμάς και για όλους/ες.

Η κυρίαρχη αντίληψη για την υγεία είναι η εικόνα μίας Αλήθειας, την οποία μπορούν να κατέχουν οι ειδικοί και στην οποία όλοι/ες οι υπόλοιποι/ες αναγκαζόμαστε να συμμορφωθούμε. Η υγεία, όμως, είναι υπόθεση όλων. Η παρέμβαση στο σώμα μας, η θεραπεία του και η κατάστασή του είναι ζητήματα που δεν μπορούν παρά να μας αφορούν. Δεν θέλουμε σε καμία περίπτωση να ξεχάσουμε ότι το περιβάλλον στο οποίο ζούμε, οι τροφές με τις οποίες τρεφόμαστε, η οικονομική και κοινωνική μας θέση, η πίεση που μας ασκείται καθημερινά είναι παράγοντες που επηρεάζουν με καθοριστικό τρόπο την υγεία μας. Πολύ περισσότερο, δεν θέλουμε να ξεχάσουμε ότι εκείνοι που ευθύνονται για την καταστροφή της πολύ εύκολα παρουσιάζονται ως “σωτήρες” της, είτε άμεσα είτε έμμεσα. Ο ίδιος μηχανισμός που φροντίζει να υψώνει κεραίες κινητής τηλεφωνίας μέσα στις γειτονιές μας, που, στο όνομα της παραγωγικότητας, καταδικάζει σε θάνατο ή μακροχρόνια ασθένεια εκατοντάδες εργαζόμενους και εργαζόμενες, που δημιουργεί ένα κοινωνικό περιβάλλον απομόνωσης και απελπισίας, είναι αυτός που επενδύει σε φαρμακοβιομηχανίες και ιδιωτικά νοσοκομεία, που αποκομίζει τεράστια κέρδη από τη διαχείριση του φόβου, της ανάγκης και του πόνου.

Πέρα όμως από την προφανέστατη οικονομική διάσταση του ζητήματος, η υγεία αποτελεί και ένα μέσο χειραγώγησης, ελέγχου και υποταγής. Κοινωνικές ομάδες αποκλείονται πλήρως από την πρόσβαση σε φάρμακα και περίθαλψη, ενώ η τρομολαγνεία των ΜΜΕ συμβάλλει στην ακόμη μεγαλύτερη περιθωριοποίησή τους, εξυπηρετώντας πολιτικά εκείνους που επενδύουν στα τρομοκρατημένα πλήθη. Ενδεικτικό παράδειγμα της κατάστασης αυτής είναι η αντιμετώπιση των μεταναστών ως φορέων επικίνδυνων, ξεχασμένων ασθενειών, που απειλούν τους πολιτισμένους γηγενείς.

Στα παραπάνω έρχεται να προστεθεί και η καθημερινή μας εμπειρία από τα δημόσια νοσοκομεία, τα φακελάκια και οι μίζες, η υπερσυνταγολόγηση φαρμάκων και η έλλειψη προσωπικού, που συνθέτουν ένα σκηνικό τέλειας υποβάθμισης, με μόνη προοπτική την καταφυγή στον ιδιωτικό τομέα.

Προφανώς, οι δυνατότητες αλλά και οι προθέσεις μας δεν παρέχουν “μαγικές λύσεις” για όλα τα παραπάνω. Εξάλλου, το πρώτο βήμα για κάθε ζήτημα είναι προσπαθήσουμε να αναγνωρίσουμε και να συζητήσουμε όλες τις διαστάσεις του. Έτσι, δεν φιλοδοξούμε να στεγάσουμε στο ΠΙΚΠΑ ένα νέο Κέντρο Υγείας ούτε να λειτουργήσουμε ένα χώρο κατά τα πρότυπα των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων, λαμβάνοντας επιχορηγήσεις από τους πραγματικούς φορείς της ασθένειας, το κράτος και τις επιχειρήσεις, και ουσιαστικά προωθώντας τα δικά τους συμφέροντα. Αυτό που μας αφορά είναι να ψηλαφήσουμε τη δυνατότητα δημιουργίας μίας δομής που θα έρχεται σε ρήξη με τα υπάρχοντα μοντέλα διαχείρισης της υγείας και θα αντιλαμβάνεται τον εαυτό της ως μέρος της συνολικής κοινωνικής πρότασης για την αυτοοργάνωση των ανθρώπων.

Αποφασίσαμε λοιπόν τη λειτουργία, κάθε Δευτέρα και Πέμπτη 19:00 – 21:00, ενός ανοιχτού χώρου υγείας, πρόσφορου για συζήτηση και προβληματισμό, και στον οποίο θα υπάρχει η δυνατότητα συμβουλευτικής υποστήριξης και ενημέρωσης για προβλήματα υγείας. Πολύ περισσότερο, επιδιώκουμε την ανασύσταση του πραγματικού κοινωνικού χώρου, όπου όλες και όλοι έχουν θέση και λόγο.

ανοιχτή Συνέλευση για την υγεία | κατάληψη ΠΙΚΠΑ Πετραλώνων